

Pohádková - Páter Konijáš

Pohádková

D Hmi Emi D
Doba nás žene dopředu a učí neotáčet zpátky,
Jít tvrdě za svým cílem, kašlat na pohádky.

A někdy hlavou zní ti podivná změť hlasů
Zoufale volá obrať se jdi proti proudu času.

R:
Tak zkus si chvíli žít svůj pohádkovej sen, vyplivnout zloby zášti hnusně hořkej hlen.
Kdo neví jak pohádku najít no tak ať jde sem, přes bludnej kořen a pak rovnou za nosem.

Snad ještě umíme si hrát, vždyť život je tak krátký,
Hrát umíme si snad , skákat z pohádky do pohádky.

Uvěřit pohádkám kde skutečné je co skutečné není
Koupat se v touze , poslouchat roztodivná vyprávění

R:
Tak zkus si chvíli žít svůj pohádkovej sen, vyplivnout zloby zášti hnusně hořkej hlen.
Kdo neví jak pohádku najít no tak ať jde sem, přes bludnej kořen a pak rovnou za nosem.

Tvůj svět může změnit jak obrácená strana mince.
Být snovým světem pohádek a Malého prince.

Může být hebký jako polštář tvojí dětský postele.
Svět rukou podaných, kde ještě pořád najdeš přítele.

R:
Tak zkus si chvíli žít svůj pohádkovej sen, vyplivnout zloby záště hnusně hořkej hlen.
Kdo neví jak pohádku najít no tak ať jde sem, přes bludnej kořen a pak rovnou za nosem.

Nikdo ti slovem neublíží , zvoň pohádkovým zvoncem
A všechny příběhy jsou tady vždycky s dobrým koncem.

Možná pak pochopíš že dá se klidně volně dýchat,
Pohádek svět s tím obyčejným šedým prostě smíchat.